

Marie Sirkovská

Scénář

Paní Marie Sirkovská, rozená Melníková, se narodila na Volyni na Ukrajině v obci Krutý Břeh v roce 1930.

Chodila do školy v sousedním městě Zdolbunově.

Bylo jí 9 let, když začala druhá světová válka. Začátek války prožívala rodina v klidu. Velký zlom nastal, když jí bylo dvanáct let. Němečtí vojáci, kteří procházeli vesnicí, jí sebrali bratra, protože potřebovali kováře. Nejdříve si rodina myslela, že je mrtvý, po válce zjistili, že bratr žije v Itálii, ale už ho nikdy neviděli.

Během války její rodina několikrát zažila bombardování, aby přežili, utíkali se schovat do sklepa.

“ Když byla ta válka, tak o tu jednu kravičku jsme přišli. To prostřelilo ten její bok. To letadlo shazovalo ty oštěpový. To když shodili dolů, tak to prskalo na všechny strany. My jsme byli ve sklepě schovaný, jednoho bratrance to zabilo právě v jejich domku.”

Další silný zážitek prožila na konci války, když do vesnice vtrhli vojáci.

“My jsme nevěděli, kdo to je, ale hrnuli se přímo na náš domeček a stáli jsme a já jsem jako děcko chytla maminku takhle kolem nohou, držela jsem se a říkala: ‚Maminko, teď se budeme modlit.‘

Mysleli jsme, že jsou to naši nepřátelé, s kterými se bojovalo. To byli vlastně Rusi, naši osvoboditelé. Takže prostě ‚Zdravstvujtě, zdravstvujtě.‘ a zůstali jsme naživu. Co chtěli, bylo: ‚Máš hodinky?‘ ‚No nemám hodinky...‘ ”

Po válce se většina volyňských Čechů rozhodla vrátit do Československa. Tatínek nejdřív nechtěl odjet, ale nakonec se o Velikonocích 1947 s rodinou vydali na cestu.

“Byl poslední transport. To jsme jeli do Česka dobytčákem a cestovali jsme čtrnáct dní. Tam se netopilo, byli jsme prostě odkázáni osudu. Bud’ přežijeme nebo nepřežijeme.”

Získali bydlení v Rapotíně. Později se seznámila se svým budoucím mužem, vdala se a měli spolu 2 děti.

V té době uvěřila v Boha, ale manžel byl komunista. Po čase si její manžel našel

jinou ženu, a tak se rozvedli.

Při soudu o děti pro ni byla její víra velkou přítěží.

“Ta přisedící byla žena a řekla: ‚Ale přece nám tady nemůžete tvrdit, že věříte v nějakého Boha. Žádný Bůh neexistuje a co těm dětem vykládáte?’ ”

Nakonec se s manželem dohodli, že si paní Sirkovská obě děti nechá, ale soud rozhodl, že je nesmí vychovávat ve víře k Bohu.

Přesto se s nimi doma modlila a kvůli tomu její dceru komunisté nenechali jít na odbornou střední školu.

Později se znovu vdala a prožila s manželem krásný čas. Dnes žije v Olomouci a i přes vysoký věk stále navštěvuje shromáždění a raduje se z vnoučat a pravnoučat.